

## Nr 1362

av herr Werner i Malmö  
om bidrag ur kyrkofonden till de estniska, lettiska och ungerska  
evangelisk-lutherska kyrkorna.

Inför den röda arméns invasion år 1944 flydde ca 65 000 lutherska trosbekännare från Estland. Av dessa kom mer än 20 000 personer till Sverige, däribland Estlands ärkebiskop och 22 präster. Överallt där större grupper estniska flyktingar samlades bildades församlingar. För närvarande har estniska evangelisk-lutherska kyrkan 66 församlingar indelade i sju kontrakt, av vilka Sverige utgör ett. Den nu tjänstgörande ärkebiskopen är stationerad i Stockholm.

Estniska evangelisk-lutherska kyrkan betraktar sig, enligt min mening med rätta, som den fria estniska folkkyrkans rättmätiga företrädare. Kyrkan i Estland har av ockupationsmakten berövats folkkyrkokaraktern.

Estniska evangelisk-lutherska kyrkans kontrakt i Sverige omfattar tolv församlingar av varierande storlek. Dessa församlingar utnyttjar svenska kyrkans lokaler. Inom församlingarna arbetar ett mindre antal präster som numera har uppnått pensionsåldern. Dessutom hjälper några i svenska kyrkan anställda präster till. Kyrkoherden i Stockholms församling erhåller lön från kyrkofonden.

Esterna i Sverige tillhör nästan undantagslöst svenska kyrkan. Uppskattningsvis betalar de för närvarande minst 1,5 milj. kr. årligen till svenska kyrkan i kyrkoskatt. Totalt torde de ha betalt närmare 35 milj. kr. Givetvis skulle esterna kunna minska på dessa utgifter genom att utträda ur svenska kyrkan och betrakta sin egen kyrka såsom ett "fritt trossamfund". På grund av den intima kontakten med svenska kyrkan, som nästan kan betraktas som integrering, väljer de emellertid att inte göra detta.

När anslaget Anpassningsåtgärder för invandrare höjdes 1971, för att invandrarverket ekonomiskt skulle kunna stödja s. k. invandrarkyrkor, avslogs en ansökan om sådant stöd från estniska evangelisk-lutherska kyrkan med motiveringen att esterna i Sverige är en redan etablerad minoritet, vars behov ligger utanför invandrarverkets verksamhetsområde.

Motsvarande förhållanden som de här beskrivna gäller också för de ca 4 000 letterna och ca 4 000 lutherska ungrarna i Sverige.

Enligt min mening bör de här behandlade lutherska kyrkornas trosbekännare erhålla en avsevärt större del av de medel som inflyter till svenska kyrkan i kyrkoskatt. Den lämpligaste vägen torde vara att detta huvudsakligen sker via kyrkofonden. Med hänsyn till de belopp dessa medborgare själva årligen betalar in till svenska kyrkan, synes mig ett bidrag på 1 milj. kr. inte orimligt.

Med hänvisning till ovanstående hemställas  
att riksdagen medger att ur kyrkofonden för budgetåret  
1974/75 utgår bidrag till de estniska, lettiska och ungerska  
evangelisk-lutherska kyrkorna med högst 1 milj. kr.

Stockholm den 26 januari 1974

MÄRTEN WERNER (m)

i Malmö